

בס"ד ט' מנחם-אב ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 19: 15
 צאת השבת - 20: 05
 רבנו תם - 20: 57
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושתים - עלון מס' 1119
 @ במוצאי שבת תענית ט' באב. (דחוי)
 (במידה ועד אז לא יתגלה מלך המשיח).
 @ ביום ראשון, **סיום הצום** בשעה 19: 50
 @ במוצאי התענית "**ברכת הלבנה**".
 @ יום שישי הבא פרשת ואתחנן יחול ט"ו באב.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "חזון ישעיהו"
 (ישעיה א')

1954 שנים
 לחורבן בית שני

פרשת דברים

ש"ב ז' חז"ר

מענייני הפרשה:

← הקדמה קצרה לדברי התוכחה של משה סמוך לפטירתו.
 ← מינוי שופטים ושוטרים שיעזרו בהנהלת המחנה.
 ← חזרה על פרשת המרגלים.
 ← מסעי בני ישראל על יד הגבולות של אדום, מואב ועמון.
 ← כיבוש ארץ סיחון ועוג.
 ← חלוקת ארץ עבר הירדן מזרחה לבני ראובן, בני גד וחצי שבט המנשה.
 ← **"ולבן וחצרות ודי זהב"** (א,א)
 יש כאן שלוש הוראות להצלחת האדם, אמר רבינו ה"אור החיים" הקדוש זצ"ל: טהרת המחשבה, המרומות ב"לבן" (כבגדו הלבן של הכהן הגדול ביום הכיפורים), תפילה בציבור ושיעורי תורה, הרמוזים "בחצרות", שתי חצרות ה', בית הכנסת ובית המדרש, ומידת ההסתפקות והשמחה בחלקו, הרמוזה במילים: "ודי זהב" לומר לזהב, די...
 ← **"ואשמים בראשיתם"**
"ואשמים" כתיב חסר יו"ד, לומר לך כי יו"ד פעמים הוזהרו על הדינים שבתורה. ד"א ואשמים חסר, לומר לך כי האשם הוא בראשים בשביל שיש בידם למחות ואינם מוחין.
 ← **"ואתן אותם ראשים"**
"אותם" מלא וי"ו, לומר לך שהיה בהם שש מדות שמונה בפרק הנחנקין (סנהדרין פח, ב) "איזהו בן העולם הבא כל מי שהוא שפל ברך ענותן שייף ועייל שייף ונפיק גריס באורייתא תדירא ולא מחזיק טיבותא לנפשיה". שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות. ד' פעמים שרי כנגד ד' דגלים.
 ← **"אלה הדברים אשר דיבר משה..."**
 משה דיבר עם ישראל ברמיזה:
במדבר - על מה שעשו במדבר, שאמרו "מי יתן מותנו בידי ה'".
בערבה - על-מה שעשו בערבות מואב, בחטא הפעור.
מול סוף - על-מה שעשו בים-סוף, שאמרו "המבלי אין קברים במצרים וכו'".
בין פארן - חטא המרגלים.
תופל ולבן - שדיברו על המן "ונפשנו קצה בלחם הקלוקלי". **וחצרות** - זה מחלוקת של קרח.
ודי זהב - זהו מעשה העגל.

← **"ואתיה את שפטיכם בעת"**
"ואצוה את שפטיכם בעת" ר"ת **ואשב**. לומר לך שצריך שישב הדיין.

← **"כי ירשה לטעו נתתי את הר טעיר"**
 אומר התרגום וינתן, שעשו קיבל את הר שעיר, שכן על הכבוד שעשה לאביו יצחק.

← **"בין פארן ובין תופל ולבן וחצרות ודי זהב"**
 כתב הגר"א מוילנא ז"ע בספרו "אדרת אליהו": דע כי בשבעים שנה האחרונות של הגלות הוא גלות הערב רב. ויש חמשה מיני ערב רב. א. בעלי המחלוקת ובעלי התאוה כמו זנות וכדומה. ג. הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם עמם. ד. הרודפים אחר הכבוד, ובונים חרבות למו לעשות להם שם. ה. הרודפים אחר הממון.

← **"ואת יהושע וזאת היתה"**
 יהושע מלא עם **שני ווין**, אומר המהרי"ל דיסקין כי יש בתורה 30 פעמים השם יהושע, ואחד מהם מלא, וזה כמו שתיים, בסך הכל 31. רמז יהושע כבש 31 מלכים, ומפרט המהרי"ל דיסקין בספרו כל השלושים פעמים שכתוב השם יהושע.

← **הפטרה וענייני הטעה באב**
 הפטרה של "שבת חזון" יש שפירשו על דרך סניגוריה: **הוי גוי חוטא** - פירוש עם נקי, מלשון נקיות. עם **כבד עון** - עם שקשה להם לעשות עבירות. **זרע מרעים** - יש להם יחוס גדול. **בנים משחיתים** - עושים להם סיגופים ותעניות ומשחיתים את הגוף, **עזבו את ה'** - עזבו לשון עזוב תעזוב עמו - פירוש הם מסייעים בכל דבר שבקדושה. ואפילו שלפעמים נכשלים ונאצו את קדוש ישראל, מיד נזורו אחרו.

← **פינת הניבים והפתגמים**
"על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו" (איכה)
 מגילת איכה כולה היא מגילה של פורענות וצער, בסוף יש מספר פסוקי נחמה "אתה ה' לעולם תשב... השיבנו ה' אליך ונשובה חדש מימינו כקדם".
 מסבירים חז"ל שהנביא ירמיהו אינו מתכוין חלילה לסיים את המגילה בטעם רע.
 אם הקב"ה היה מואס בנו לא היה תיקון, אבל אם הקב"ה רק כועס, יש תיקון.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות תשעה באב

א. השנה מתחיל הצום במוצאי שבת ולכן בסעודה שלישית המפסקת אוכל ושותה כסעודת המלך שלמה בשעת מלכותו.

ב. מפני כבוד השבת אין לשבת על גבי קרקע בסעודה המפסקת.

ג. ראוי להכריז בבתי הכנסת ולהודיע לצבור שתפילת ערבית במוצאי שבת, תהיה רק לאחר חצי שעה מזמן שקיעת החמה, ולא קודם. יאמרו ביתם "ברוך המבדיל בין קודש לחול" ובכך תהיה אפשרות לקהל להחליף בגדי שבת בבגדי חול (שהוכנו מראש), ולחלוץ נעלי העור שברגליהם כשליש שעה אחר השקיעה, ויבואו להתפלל בליל תשעה באב, במוצ"ש, בבגדי חול ובמנעלי בד המותרים בתשעה באב. [שו"ת יחוה דעת ח"ה סי' לח].

ד. אין אומרים "צדקתך צדק..." במנחה של שבת.

ה. אחר צאת השבת, קודם קריאת מגילת איכה, מברכים על הנר בורא מאורי האש, ואין מברכים על הבשמים. ואם שכח לברך על הנר, יברך אחר כך במשך הלילה. [ש"ע].

ו. חולה שאינו מתענה, צריך להבדיל על הכוס קודם אכילתו, ויכול החולה להוציא ידי חובה את בני ביתו בהבדלה זו, אף על פי שהם מתענים.

ז. בשחרית תשעה באב יברך ברכת "שעשה לי כל צרכי".

ח. תשעה באב אסור באכילה ושתיה ורחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ותשמיש המיטה, ולילו כיומו לכל דבר. ואין אוכלים אלא מבעוד יום, של ערב תשעה באב. ובין השמשות שלו אסור כיום הכיפורים, ואם קיבל עליו בפרוש בשפתיו שלא לאכול אחר שסעד סעודה המפסקת אסור לאכול יותר אפילו עודנו יום, אבל אם קיבל עליו בהרהור בלבד, אינה קבלה. והכל חייבים להתענות בתשעה באב, ואסור לפרוץ גדר.

ט. מעוברות ומניקות שפטורות משאר צומות של דברי קבלה, מתענות ומשלימות בתשעה באב. ומעוברות ומניקות שיש להן חולי, אפילו אין בו סכנה, אין להן להתענות בתשעה באב, ואם יש להן חולשה רבה, יעשו שאלת חכם. ונכון לעשות שאלת חכם בכל מקרה, ויולדת תוך שלשים יום ולילה, יכולה להקל שלא להתענות בתשעה באב, ותאכל מיד בפקר. וכל שכן שיכולות המעוברות והמניקות, וכן יולדות, להקל באופן שחל תשעה באב בשבת, והתענית נדחת לאחר השבת, מכל מקום ראוי שהיולדת תוך שלשים יום לא תאכל להתענה, אלא כדי קיום.

י. חולה, אפילו אין בו סכנה פטור מלהתענות בתשעה באב, וחולה שנתרפא ועודנו חלוש ומצטער מאוד בתעניתו, מותר לאכול, ואין צריך אומד, רק שלא יאכל למעדנים.

יא. רחיצה אסורה בתשעה באב בין בחמיץ ובין בצונן ואפילו לרושט אצבעו במים אסור, ובשחרית נוטל ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו בלבד, ולאחר שניגבם ועדיין לחות קצת, מעבירם על עיניו. כהנים נוטלים ידיהם כרגיל כבכל יום.

יב. אסור לקרות בתורה נביאים וכתובים ואסור לשנות במשנה ומדרש וגמרא בהלכות ובאגדות. אבל קוראים מגילת איכה ובאיוב ובירמיהו וקנינות.

יג. אין אומרים וידיו ונפילת אפיים במנחה של תשעה באב מפני שנקרא מועד, שנאמר "קרא עלי מועד לשבור בחוריי".

יד. מקדשים להבנה במוצאי תשעה באב, אבל צריך להמתין עד שיהיה חושך [צאת הכוכבים] באופן שתהיה להבנה ראויה ליהנות מאורה. וטוב שיטעמו איזה דבר קודם הברכה. ואף שרואה להבנה, לא יברך עד מוצאי ת"ב. ואין בזה איסור משום אין מעבירין על המצות.

מכל מלמד" השכלתי

במגילת איכה המישה פרקים:

פרק א' - ירושלים מקוננת.

פרק ב' - מקונו המשורר על ירושלים והצרות שהשיגוה.

פרק ג' - מספר המקונו הצרות הקורות בגלל החורבן.

פרק ד' - מתואר מצבם של בני ציון.

פרק ה' - היא כעין תפילה.

אמרו במדרש: שלושה נתנבאו בלשון "איכה".

משה: "איכה אשא לבדי טרחכם ומשאיכם"

ישעיה: "איכה הייתה לזונוה"

ירמיה: "איכה ישבה בדד"

פרקים א' ו' ב' ד' במגילה איכה מבוססים על אותיות א"ב ויחד כ"ב פסוקים.

פרק ג' יש שלוש פעמים אותיות א"ב = ס"ו פסוקים.

ובפרק ה' יש כ"ב פסוקים שאינם כסדר א"ב.

חמישה דברים אירעו בתשעה באב

א. נגזר על אבותינו (דור המדבר) שלא יכנסו לארץ ישראל.

ב. נחרב בית המקדש הראשון.

ג. נחרב בית המקדש השני.

ד. נלכדה ביתר.

ה. נחרשה ירושלים על ידי האויבים לאחר החורבן.

בית המקדש הראשון התקיים ועמד (ת"י) ארבע מאות ועשר שנה והבית השני התקיים ועמד (ת"כ) ארבע מאות ועשרים שנה. ביחד הרי זה "כתית".

שני בתי המקדש האירו רק כמנן כתית".

אולם בית המקדש השלישי יהיה תמידי ונצחי "להעלות נר תמיד". (תולדות יצחק)

אם לא צועקים - לא מקבלים!

ר' חיים פלאגי בביאורו, מביא מדרש שמופיע בתחילת פרשת פקודי - "אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁפָּן מִשְׁפַּחַת יִשְׂרָאֵל". שואלים חז"ל: מדוע נאמר פעמיים מִשְׁפָּן?

משיב רש"י במקום: "המשכן", "משכן". שתי פעמים, רמז למקדש שנתמשכן בשני חורבניו על עונותיהן של ישראל. שואל ר' חיים פלאגי:

איך הקב"ה יכל לקחת משכון כזה? הרי הקב"ה כותב בעצמו בתורה לגבי החזרת משכון (שמות כב, כו): "כִּי הָיָא קְסוּתוֹ לְבַדָּה הָיָא שְׁמָלְתוֹ לְעוֹרוֹ בְּמָה לְשָׁבֵב...".

אומר ר' חיים פלאגי:

הפסוק ממשיך ואומר מהו התנאי להחזרת המשכון: "וְהִזָּה פִּי יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי פִּי חַנוּן אֲנִי". צריך שהאדם שלקחו לו את המשכון יצעק! ... אם היינו צועקים שאנחנו לא יכולים בלי המשכן, בלי בית המקדש, היינו מקבלים אותו! הבעיה שאף אחד לא צועק! אם לא צועקים, לא מקבלים!.

כיצד לנקום במתחרים שלך – שנאת חינוס

בספר "באר שלמה" (מערכת ש' אות ג'), מובא סיפור נפלא אודות הצדיק רבי שמשון וורטהיימר זצ"ל:

רבי שמשון היה חכם מפורסם, והקיסר לאופולד, הראשון שליט ממלכת האוסטריה-הונגרית לפני 300 שנה, מינהו לשר האוצר בממלכתו. וכך היה מבטל גזירות רבות ששונאי ישראל ביקשו להטיל על היהודים באחד הימים שאל אותו הקיסר: "היהודים הם חכמים ופיקחים, וגם גומלי חסדים ועוזרים לכל יהודי שבצרה ומצוקה, דבר שאינו מצוי כל כך אצל הגויים. אך מדוע העם היהודי סובל בגלות קשה כל כך, נרדף מכל אומה שבעולם?". רבי שמשון הרחר מעט, וענה: "מפני שיש בינינו שנאת חינוס".

התשובה לא הניחה את דעתו של הקיסר. "כיצד תאמר כך, הרי אני מכיר את היהודים, ויש ביניהם אחווה ושלוש, וגם המון גמילות חסדים. ולכן אם בתוך שלושה ימים לא תשיב לי תשובה נכונה על הסיבה האמיתית שאתם כל כך נרדפים ומיוסרים – אגרש את כל היהודים מהמדינה!".

הצדיק ר' שמשון התענה והתפלל, ועשה שאלת חלום, שיודיעו לו מן השמים היאך עליו לנהוג בעת צרה שכזו. ענו לו מן השמים: הטרד עליה מליבך, ענית לקיסר טוב מאוד. הקיסר ייווכח באמיתות תשובתך במהרה!

למחרת, הלך הקיסר עם שריו ליערות להשתעשע בציד-חיות. והנה הבחין הקיסר בחיה נאה ביותר, רצה במהירות לתוככי היער. מיהר לרדוף אחריה כברת ארץ ארוכה. פמליית הקיסר לא הרגישה בהיעלמותו של מלכם, והקיסר תעה ביער העבות ואיבד את דרכו.

כבר שקעה השמש והקיסר שומע את קולות חיות הטרף שביער, וקולט כי למעשה הוא אבוד ביער המחשיך והולך. טיפס על עץ גבוה כדי לבדוק האם יוכל לאתר בית מואר, והנה הוא רואה שלא הרחק ממקומו זורם נהר, ומעבר לנהר נקודות אור קטנות, שהעידו כי זה יישוב בני אדם. הקיסר מיהר ורץ לכיוון הנהר, פשט את בגדי מלכותו והחל לשחות אל עברו השני של הנהר.

הגיע לכפר, תשש ורעב, כשכולו רטוב עד לשד-עצמותיו. דפק בדלת הבית הראשון, ובני הבית הנכרים פתחו את הדלת. מיד כשראו את ההלך הזר (ולא זיהו שמדובר בקיסר), וטרקו בפניו את הדלת. כך גם אירע בבית השני והשלישי, עד שהחליט לחפש בית עם מזוזה, שהרי היהודים ידועים כרחמנים ורחמו עליו.

ואכן, כעבור כמה דקות מצא בית שמוזוזה בפתחו. דפק על הדלת, ופתח לו יהודי והכניסו לביתו בסבר פנים יפות (אף על פי שלא ידע כלל שמדובר בקיסר). התחנן הקיסר: "אנא, תרם עלי, אני צריך להתחמם". היהודי מיהר להסיק את התנור, הושיב את האורח לידו, ומוגז לו משקה לחמם את גופו, וגם ארוחה דשנה הניח לפניו. הקיסר המשיך להתלונן בבכי, "עדיין קר לי, אנא תביא לי מעיל פרווה". היהודי הרחמן מיהר וכיסהו במעיל פרווה משובח. אשת בעל הבית בעדה לידו, לחשה לו: "תזהר ממנו, יתכן שהוא שודד, כי עמי מסתובב כך בלילה קפוא. הוא עוד ישדוד אותנו ויברח". היהודי ענה לה: "בהצלת נפשות אין לעשות חשבונות. אל תפחד, אני אשמור עליו כל הלילה".

הקיסר הצליח לקלוט כי הבעל מהסה את אשתו המזוהירה מפני ההלך המסוכן, והתפעם מאוד ממסירותו ומגדלות רוחו של היהודי, לעומת התושבים הגויים שטרקו בפניו את הדלת. הוא ציפה בליבו לרגע בו יוכל להשיב לו כגמולו הטוב.

למחרת שאל הקיסר את היהודי: "האם יש כאן עגלון

שיסעיני לעיר הבירה ווינה?" השיב היהודי: "אני עגלון ואסיע אותך". "אשלם לך מחיר כפול", אמר הקיסר, "אך אבקש שתתן לי להתכסות במעיל הפרווה שלך כי קר לי מאוד".

אשתו שוב הזהירה בלחש: "הגוי הזה טומן לך מלכודת. לא רק שלא ישלם לך עבור הנסיעה, אלא עוד יגנוב לך את מעיל הפרווה היקר". אך היהודי בשלו, "הסירי דאגה מליבך, בע"ה הכל יהיה בסדר".

נסעו יחדיו לעיר ושאלו העגלון, להיכן בדיוק צריך להגיע. "לבית המלוכה", השיב הגוי. העגלון התנצל: "לשם אני לא נכנס, אתה הרי יודע שחל איסור להתקרב לארמון הקיסר". הנוסע הרגיעו: "אין לך ממה לחשוש, תיסע בבקשה".

השניים מגיעים לאחוזת המלוכה, והקיסר פוקד "תיכנס פנימה". "ליהיכנס לכאן זו ממש סכנה, אני לא מוכן להמשיך", הודיע היהודי נחרצות. הקיסר הבטיחו: "לא יארע לך כל רע, תיכנס ואל תפחד".

היהודי נכנס לבית המלוכה. לפתע קפץ הקיסר, נכנס לתוך הארמון ונעלם. בהיכנסו לחש לאנשי המשמר "תכניסו את העגלון למקום שמור". מיד באו השומרים ותפסו את היהודי. הכניסוהו לחדר ואמרו לו "תמתין פה עד שטיפלו בך".

היהודי כבר הבין שגבולות אשתו התקיימה, הנה הגוי הזה ברח מבלי לשלם, גנב לי את מעיל הפרווה, ומי יודע לאיזו צרה נכנסתי כעת ומה יעלילו עלי.

כעבור כמה דקות, נכנסו שומרים ואמרו לו "הקיסר קורא לך". היהודי נתמלא כולו חיל ורעדה, ונכנס אל הקיסר בפיק-ברכיים. בקושי העז להביט בפני הקיסר, והלה פנה אליו ושאל: "האם אינך מכירני?".

היהודי השיב כי מעולם לא ראה את הקיסר. צחק הקיסר ואמר לו כי הוא היה אורחו אתמול בלילה, ועמו הגיע לארמון. והוסיף בחיבה גלויה: "אני רוצה לשלם לך, אך הרבה יותר מדמי הנסיעה; כל אוצרות המלוכה פתוחים לפניך. תגיד לי מה אתה רוצה? כפר, כרם או שדה, כסף מזומן או תשלום מכס של אחת העיירות...". למרבה הפלא, היהודי עומד בנוך, ואינו מוציא הגה מפיו. אמר לו הקיסר בנימה חד-משמעית: "אם לא תענה לי, אשלם לך את מחיר הנסיעה שקבענו הבוקר, ותו לא".

"אדוני הקיסר", פתח היהודי את פיו, "כידוע לך, אני עגלון פשוט, ובמהלך נסיעותי, אני עוסק גם ברכולות ומוכר מיני סדקית. רקב"ה זיכה אותי בפרנסה טובה, ואיני צריך דבר. רק דבר אחד טורד את מנוחתי: לאחרונה, יהודי אחד נכנס לתחומי, גם הוא עגלון, וגם רוכל, כך שממש יורד לחיי".

"יצווה נא הקיסר ירום-הודו, כי תיאסר עליו ועל כל מתחרה אחר הכניסה לכפרנו והעיסוק בענף שלי...".

כהלום רעם שמע הקיסר את בקשת היהודי. ספק כפיו זה לזה, "אוי, שוטה שבעולם, רציתי לעשות אותך למלך הכפר, יכולת להפוך לגביר אדיר, ולהיות לאדון לאותו יהודי מתחרה; אבל אתה, במקום לחשוב על טובתך, חושב רק כיצד לנקום במתחרה שלך!!".

בעוד היהודי מתקשה לעכל את הדברים, הודה לו הקיסר ביקש לקרוא לרבי שמשון וורטהיימר, ובבואו אמר לו: "עתה אני מבין היטב עד כמה תשובתך מדויקת. כזה עם נפלא, גומל חסד, מכניס אורחים בסבר פנים יפות, גם אם הם זרים בלתי מוכרים; אבל בעיניי שנאת חינוס, כל כך לקויים... כמה חבל ששנאת חינוס מאפילה על התכונות היפות והנאצלות של בני עמכם", נאנח הקיסר, ועמו גם רבי שמשון.

"שבת חזון"

השבת נקראת **"שבת חזון"**, על שם הפטרתה - "חזון ישעיהו בן אמוץ" (ישעיהו א, א-כז). הפטרה כוללת את פתיחת ספרו של ישעיהו, ובה נבואת תוכחה חמורה כלפי עם ישראל, הממשיכים במצוות שבין אדם למקום (קרבתו ותפילה), אך מלאים בעבירות שבין אדם לחברו (רצח, הטיית משפט, גזל), כסדום ועמורה בשעתו.

על "שבת חזון" היה אומר הצדיק רבי אברהם יעקב ברבי ישראל מסאדיגורה: השבת הסמוכה לתשעה באב - יום הבכי והאבל על חורבן בית מקדשנו ותפארתנו - היא שבת גדולה וחשובה. משל למה הדבר דומה? לאדם המצוי בחדר אפל, ובא חבירו ומכניס לתוכו נר דולק. מה חביב אותו נר, המפיץ אורו במחשכי החדר! בדומה לכך - אומר האדמו"ר, כשבא האור הזך של שבת קודש בימים של "בין המצרים", שהם ימי עצבות ומנהגי אבלות על חורבן בית מקדשנו והגלות המר, הוא משפיע לנו אור יקרות ואנו ששים ושמחים בו ביותר. (פרפראות לתורה)

"בנין כשתילי זתים" - חינוך

חינוך ילדיכם בתשעה באב

מחנכים את הילדים לקיום חלקי של מנהגי ודיני האבילות על החורבן. ההלכה מבחינה בין המישור האישי למישור הסביבתי. במישור האישי, מקילה ההלכה, ועל כן אין מחנכים את הקטן לצום בתשעה באב (אבל אין מפנקים אותו במאכלים מעודנים, כדי שיתאבל עם הציבור). במישור הסביבתי והחברתי, מחמירה ההלכה, ועל כן מקפידים שהופעתו החיצונית של הילד תשתלב באווירת "עגמת הנפש" הכללית של המבורגים ולא תפגע בה.

כמו כן מחנכים אותם במישור הרוחני להבין את משמעות החורבן. עקרונות אלו יפים גם ביחס לכלל התנהגותם של הילדים בתשעת הימים.

המטרה היא "חינוך לראות ה'", שהקטן כשישאל על מה זה, יסבירו לו עניין חורבן בית המקדש". הוי אומר, המטרה איננה להקנות לו הרגלים התנהגותיים לקראת תקופת הנערות והגדלות (זוהי המטרה הראשית של חינוך קטן למצוות) אלא לעורר בו סקרנות ולהביא אותו לשאול על מנהגי האבילות - להסביר את משמעות החורבן ולעורר בו כמיהה לבנין המקדש. וילד שאיננו מסופר ואין בגדיו מכובסים מתחזקת בו תחושת האבלות.

כולל "חזון עובדיה"

במושב בן זכאי

מוזמין את הציבור לדרשות ושיעורים במוצ"ש וביום ראשון
21: 20 - מוצ"ש הרב אמיר ולר

יום ראשון תשעה באב :

- 13: 00 - הרב יצחק דיין
- 14: 00 - הרב אלמוג לוי
- 15: 00 - הרב חיים גינבורג
- 16: 00 - הרב שניר גואטה
- 17: 00 - הרב ליאור גלזר
- 18: 00 - הרב יעקב סיני
- 19: 00 - תפילת מנחה
- תפילת ערבית
- כיבוד קל
- וברכת הלבנה.
- כל הציבור מוזמן.

כולל "שערי הוד והדר"

ר'ח' החבצלת יבנה

מזמין את הציבור לדרשות ושיעורים במוצ"ש וביום ראשון
22: 00 - מוצ"ש הרב יקיר בוטא

יום ראשון תשעה באב

- 14: 00 - הרב יצחק דיין
- 15: 00 - הרב יעקב דויד
- 16: 00 - הרב בן-ציון אלגוזי
- 17: 00 - הרב אסף נחום
- 18: 00 - הרב אופיר מדמון
- 19: 00 - תפילת מנחה
- תפילת ערבית
- וברכת הלבנה.
- כל הציבור מוזמן.

רפואה שלימה

לרחמי ביטון

בת עשיא קב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה וש"ה גידה. תחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות תרוה נחת מיוציא חלציה

לשנים רבות וטובות תרוה נחת מיוציא חלציה

תנאל ומוריה שהקדיה
שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה, ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה

פרכה אהבה

פרכה אהבה

ל'אברהם ויוכבד מוסאי
זכות תרומתם ליוכי הרבים שיוכו לרפואה שלימה, בפרנסה טובה, אושר ושלוה, יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לשנים רבות ונעימות. וירו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

זיווג הגון לבניהם

זרע קודש לאליאב ונמר

פרכה אהבה

פרכה אהבה

כ'יאיר ויעקב בצלאל
שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שיאיר הקב"ה דרכם ואת מזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה וברכה והצלחה **לתהילה** בת יעפת ואחיקם - **שלמה** בן דבורה יזכו לרע - **קודש בן קיימא**

פרכה אהבה

פרכה אהבה

ש'שינה ואליעזר נסימי
שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, שיאיר הקב"ה דרכם ואת מזלם מתוך בריאות איתנה **לרפואת איירס - נועה** בת שושנה וזיווג הגון לליאב בת ורד

פרכה אהבה

פרכה אהבה

ל'יוסף ואסתר אהרוני
שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה, ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירו נחת מיוציא חלציהם ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה

בבית כנסת

"אוהב שלום"

(ליד הרבנות יבנה) תתקיים ביום ראשון תענית תשעה באב **תפילת שחרית בשעה 08:00** (עם תפילין) לאחר התפילה "קיינות"

פרכה אהבה

פרכה אהבה

ל'חזקיה ורית דויד
שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה, ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה

כל המעוניין לתרום

ערכת לימודי וכלי כתיבה לזיכוי ילדים מעוטי יכולת, יתברך בכל הברכות ויזכה שיקראו תהילים להצלתו ולרפואת משפחתו ויתגשמו משאלותיו לטובה **משה : 050-9435597**

לעיני הצנוע והענו

ציון מוסאי

בן **שבתאי ורחל ז"ל** שימליץ טוב בעד משפחתו באזכרה תתקיים ביום רביעי י"ג מנחם-אב 18: 30 - בבית העלמין 19: 10 - תפילת מנחה, דברי תורה, ברכות ותפילת ערבית בבית אברהם ויוכבד מוסאי ר'ח' דוד אלעזר 34 יבנה

לעיני הצדיק והישר

"מולא" אברהם

בר עזרא ז"ל ט' אב פקידת שנתו **לעיני הצנועה והענוה** **רחל כהן** בת לאה ז"ל השבוע פקידת שנתה **לעיני הצנוע והענו** **רחמים שרני** בן זהבה ז"ל השבוע פקידת שנתו

לעיני הצנוע והענו

אורן אהרון ז"ל

בן ריטה ועמרם שיחיו יג' אב פקידת שנתו **לעיני הצנוע והענו** **פנחס כהן-שידי** בן עזרא ומונדני ז"ל ד' אב פקידת שנתו **לעיני הצנוע והענו** **יעקב רובין** בן שרה ז"ל השבוע פקידת שנתו

שבת שלום ועבודת

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

<p>עלאי דוון ז"ל בן אריאלה-מזל שתחיה ניסים נסימי בן פרי יצחק ז"ל אלעזר כהן בן לאה ז"ל פורטונה און בת חנוה ושושן ז"ל ציונה לוי בת שרה ז"ל ניצה גואטה בת לדידה ז"ל עליזה יצחק</p>	<p>לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה זבולון יצחק בן שמחה ז"ל רפאל אלביליה בן שמחה ז"ל שלמה בועז בן זהרי ז"ל ראובן לוי בן טרג'ה ז"ל יואב אליהו בן יעל ז"ל רחל עמרני בת זולכיה ז"ל</p>	<p>אברהם-יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרוני בן ביבי הי"ו יעקב נאמן בן סולטנה הי"ו שלום-אבשלום רפאל בן שודיא הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דויד בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת דליה נסימי בת גוג'ה מנב"ת חויה חיה בת אסתר מנב"ת דינה סולטנה מנב"ת</p>	<p>שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שביט מוסאי בן נהיית הי"ו שמעון בן-יוחאי בן עזי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל בת שרה מנב"ת רחן-רחל בת גיראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת</p>
---	---	---	---